

Den kinesiske præsident Xi Jinpings tale til FN's Generalforsamling, komplet dansk tekst

Som det lyder i en gammel, kinesisk talemåde: »Den største idealist skaber en verden, der i sandhed er fælles for alle«, således er fred, udvikling, lige-værd, retfærdighed, demokrati og frihed menneskehedens fælles værdier og De forenede Nationers ophøjede mål. Og dog er disse mål langt fra at være opnået, og vi må fortsætte vore bestræbelser for at imødegå dem. I nutidens verden er vore lande indbyrdes afhængige og har en fælles fremtid. Vi bør forny vort forpligtende engagement over for formålene og principperne i FN's charter og opbygge en form for internationale relationer med win-win-samarbejde, og skabe et samfund for en fælles fremtid for menneskeheden.

Download (PDF, Unknown)

Indstilling til Lovforslag i Svenske Rigsdag om samarbejde med Syrien

Fra vor svenske søsterorganisation, LaRouche-rörelsen i Sverige – EAP <http://www.larouche.se/> – har vi modtaget følgende rapport:

Stockholm, 8. oktober 2015 – Med det formål at fremme fred og forsoning i Syrien, har to medlemmer af Den svenske Rigsdag, Emmanuel Öz og Yilmaz Kerimo, begge fra det regerende parti, Socialdemokratiet, fremsat et lovforslag i Rigsdagen, der kræver samarbejde også med de syriske regeringsinstitutioner under præsident Bashar Assad. Lovforslaget hilser velkommen erklæringen fra formanden for FN's Sikkerhedsråd S/PRST/2015/15, der blev enstemmigt vedtaget den 17. august i år, og som understreger nødvendigheden af at sikre regeringsinstitutioners kontinuitet og Syriens enhed. Denne FN-erklæring »bør ligge til grund for en øget, svensk støtte til fred og forsoning i Syrien«, lyder det i lovforslaget, som fortsætter:

»Erklæringen betyder, at også USA og Rusland er enige. Hvis dette førte til en heldig løsning af den syriske krise, ville det være et vigtigt skridt til reducere spændingerne i verden, hvor supermagterne risikerer en direkte militær konflikt. Det er fremvæksten af Islamisk Stat, der er årsag til denne genovervejelse af politikken over for Syrien, der gives udtryk i FN-erklæringen, nemlig, at regeringsinstitutionernes og de offentlige tjenesteydelsers kontinuitet bør bevares, og at en fredelig, politisk overgangsløsning bør inkludere alle villige politiske partier i både regering og opposition. De syriske regeringsinstitutioners kontinuitet betyder, at en gentagelse af fejltagelsen i Irak bør undgås, idet opløsningen af staten dér førte til den kaotiske situation, der banede vejen for den ekstreme jihadisme. Eftersom det er den syriske regering under præsident Bashar Assad, der opretholder regeringens og myndighedernes funktion, vil FN-erklæringen sige, at alle lande i FN's Sikkerhedsråd er enige om at samarbejde med disse institutioner i den igangværende indsats for at bekæmpe terroristorganisationen IS og al-Nusra (al-Qaeda), og for at finde en overgangsløsning med det formål at bevare denne krigshærgede nations enhed.«

Dernæst påpeger lovforslaget på især den kristne befolknings og andre minoritetsgruppers ekstremt vanskelige situation under angrebene fra de ekstreme jihadister. Lovforslaget opfordrer til »det nødvendige i at samarbejde med syriske statslige og lokale institutioner for at være i stand til at redde de kristne og befri de tilfangetagne kvinder og børn, samt til langvarig rehabilitering.«

Sluttelig lyder lovforslaget, med reference til flygtningekatastrofen i Middelhavet, at det er »nødvendigt at bevare de eksisterende offentlige tjenesteydelsers kontinuitet for at hjælpe flygtningene internt i landet, af hvilke der er dobbelt så mange som uden for landet.«

Lovforslaget:

http://www.riksdagen.se/sv/Dokument-Lagar/Forslag/Motioner/Fred-och-forsoning-i-Syrien_H3022141/

Hjemmeside

Emmanuel

Öz:

<http://www.riksdagen.se/sv/ledamoter-partier/Hitta-ledamot/Ledamoter/z-Emanuel-0283117091429/>

Hjemmeside

Yilmaz

Kerimo:

<http://www.riksdagen.se/sv/ledamoter-partier/Hitta-ledamot/Ledamoter/Kerimo-Yilmaz-0515990253512/>

Erklæringen fra formanden for FN's Sikkerhedsråd:

http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/PRST/2015/15&referer=/

United Nations

S

/PRST/2015/15

Security Council

Distr.: General

17 August 2015

Original: English

Statement by the President of the Security Council

At the 7504th meeting of the Security Council, held on 17 August 2015, in connection with the Council's consideration of the item entitled "The situation in the Middle East", the President of the Security Council made the following statement on behalf of the Council:

"The Security Council recalls its resolutions 2042 (2012), 2043 (2012), 2118 (2013), 2139 (2014), 2165 (2014), 2170 (2014), 2175 (2014), 2178 (2014), 2191 (2014), 2199 (2015), and 2235 (2015) and Presidential Statements of 3 August 2011, 2 October 2013 and 24 April 2015.

"The Security Council reaffirms its strong commitment to the sovereignty, independence, unity and territorial integrity of Syria and all other States affected by the Syrian conflict, and to the purposes and principles of the Charter of the United Nations.

"The Security Council stresses that the only sustainable solution to the current crisis in Syria is through an inclusive and Syrian-led political process that meets the legitimate aspirations of the Syrian people, with a view to full implementation of the Geneva Communiqué of 30 June 2012 and, in this regard, emphasizes the urgency for all parties to work diligently and constructively towards this goal.

"The Security Council reiterates its demands as set forth in resolution 2139 that all parties cease any attacks against civilians as such, as well as any indiscriminate use of weapons in populated areas, including such use involving shelling and barrel bombs; as well as its demand for the

immediate end to arbitrary detention, torture, kidnappings, abductions and forced disappearances of civilians and the immediate release of those arbitrarily detained, including journalists and humanitarian personnel; stresses the importance of implementation of such demands, in accordance with relevant provisions of international law, in creating an environment conducive to the commencement of substantive political negotiations and in building confidence among the parties; and reiterates, in this regard, that the primary responsibility to protect its population lies with the Syrian authorities.

“The Security Council expresses its gravest concern that parts of Syria are under control of terrorist groups such as Islamic State in Iraq and the Levant (ISIL) and Al Nusra Front (ANF), condemns the ongoing and multiple terrorist acts by ISIL, ANF and all other individuals, groups, undertakings and entities associated with Al-Qaida, condemns further the targeting of civilians based on their ethnicity, religion and/or confessional affiliations, expresses concern about the negative impact of terrorism, violent extremist ideology in support of terrorism, and action that destabilizes Syria and the region, with a devastating humanitarian impact on the civilian population, reaffirms its resolve to address all aspects of the threat, and calls on all parties to commit to putting an end to terrorist acts perpetrated by ISIL, ANF and all other individuals, groups, undertakings and entities associated with Al-Qaida.

“The Security Council commends the Special Envoy for his efforts in convening the Geneva consultations, from April to June 2015, with a broad range of stakeholders with respect to the crisis in Syria as part of the effort to operationalize the 2012 Geneva Communiqué.

“The Security Council supports the approach set out by the Special Envoy that in order to work towards political negotiations and a political transition based on the Geneva

Communiqué, four thematic areas need to be addressed through more focused consultations and discussions with the Syrian parties in four thematic working groups: safety and protection for all; political and legal issues; military, security and counterterrorism issues; and continuity of public services and reconstruction and development.

“The Security Council urges all parties to engage in good faith in the efforts of the Special Envoy, through his good offices, and to continue consultations and thematic discussions, and notes that these efforts can build on recent initiatives, including the meetings in Moscow, Cairo, Paris and Astana.

“The Security Council demands that all parties work urgently towards the comprehensive implementation of the Geneva Communiqué, aimed at bringing an end to all violence, violations and abuses of human rights and violations of international humanitarian law and the launching of a Syrian-led political process leading to a political transition that meets the legitimate aspirations of the Syrian people and enables them independently and democratically to determine their future, including through the establishment of an inclusive transitional governing body with full executive powers, which shall be formed on the basis of mutual consent while ensuring continuity of governmental institutions.

“The Security Council welcomes the Secretary General’s statement of 29 July 2015 that there can be no military solution to the Syrian conflict, and reiterates its endorsement of a political solution through implementation of the Geneva Communiqué.

“The Security Council stresses, that rapid progress on a political solution should include full participation by all segments of Syrian society, including women, and represents the only sustainable way to resolve the situation in Syria peacefully.

“The Security Council emphasizes the need for robust international and regional assistance in support of the Special Envoy’s efforts.

“The Security Council expresses grave alarm that the Syrian crisis has become the largest humanitarian emergency crisis in the world today, threatening peace and security in the region, and that at least 250,000 have been killed, including well over 10,000 children, and 12 million people have been forced to flee their homes, including over 4 million who have sought refuge in neighboring countries, and more than 12.2 million people in Syria require urgent humanitarian assistance. In this regard, the Security Council recalls its decision as set forth in resolution 2165 (2014) that all Syrian parties to the conflict shall enable the immediate and unhindered delivery of humanitarian assistance directly to people throughout Syria.

“The Security Council recalls the need for all parties to respect the relevant provisions of international humanitarian law and the United Nations guiding principles of humanitarian emergency assistance.

“The Security Council requests that the Secretary General report back to the Security Council on the results of the next phase of consultations within 90 days.”

Förslag 2015/16:2141

Fred och försoning i Syrien

- Motion 2015/16:2141 (pdf, 67 kbyte, nytt fönster)

av Emanuel Öz och Yilmaz Kerimo (båda S)

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att verka för fred och försoning i Syrien och

- tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att samverkan för fred bör ske med alla syriska parter som inte är terroristförklarade i konflikten, detta i enlighet med ordförandeuttalandet S/PRST/2015/15 från FN:s säkerhetsråd den 17 augusti 2015 och med hänsyn till kontinuiteten i de syriska regeringsinstitutionerna och upprätthållandet av den offentliga servicen, och riksdagen tillkännager detta för regeringen
 3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att omedelbart öppna vägar inne i Syrien för att skydda den särskilt utsatta kristna befolkningen och andra minoritetsgrupper och i synnerhet för att befria och långsiktigt hjälpa offren för IS och andra terroristorganisationers våld mot kvinnor och barn och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

FNs uttalande S/PRST/2015/15 om Syrien, som antogs enhälligt av FN:s Säkerhetsråd den 17 augusti 2015, ska välkomnas och måste bli en utgångspunkt för ett ökat svenskt engagemang för fred och försoning i Syrien. Uttalandet innebär att även USA och Ryssland är överens. Om detta kan leda fram till en framgångsrik lösning på syrienkrisen, kan det bli ett viktigt steg att minska spänningarna i världspolitiken också på andra håll där stormakter riskerar att hamna i direkt militär konflikt. Det är framväxten av den Islamiska staten, som har lett till den omprövning av Syrienpolitiken som FN-uttalandet ger uttryck för, nämligen att kontinuiteten av de syriska regeringsinstitutionerna och offentliga servicen bör upprätthållas och att en fredlig övergångslösning måste innefatta alla de parter som är beredda att samverka för detta inom både regering och opposition. Bevarandet av den syriska statens regeringsinstitutioner innebär att man inte vill göra om misstaget från Irak där statens upplösning ledde till det kaos som banat väg för den extrema jihadismen. Eftersom det är

den syriska regeringen under president Bashar Assad som upprätthåller regeringens och myndigheternas funktioner, innebär FN-uttalandet att alla länder i FNs säkerhetsråd är överens om att samverka med dessa institutioner i det fortsatta arbetet med att bekämpa terroristorganisationerna IS och Al Nusra (Al Qaeda), och att finna en övergångslösning som kan hålla ihop det av mer än fyra år långa krigsdrabbade Syrien.

Särskilt hårt drabbas den kristna befolkningen och andra minoritetsgrupper av extrema jihadist-gruppers framfart i Syrien. Tusentals kristna familjer har tillfångatagits och deras egendomar beslagtogs. Många har dödats och kvinnor och barn har gjorts till sexslavar. Kyrkor, kloster och kulturskatter har plundrats och förstörts. Skall de kristna kunna undsättas är det nödvändigt att samverka med de syriska statliga och kommunala institutionerna i synnerhet för att befria och långsiktigt hjälpa de tillfångatagna kvinnor och barn som utsätts för IS och andra terroristgruppers systematiska våld.

Den syriska flyktingkatastrofen, som nu drabbar hela Medelhavsregionen, handlar om de flyktingar som lämnat landet. Dubbelt så många är internflyktingar, som har flytt till regeringskontrollerade områden. För en fungerande försörjning med mat, hälsovård, skolgång och bostäder är det nödvändigt, som FN-uttalandet lyder, att de existerande offentliga myndigheternas kontinuitet bevaras, d.v.s. inte kollapsar. För att flyktingkatastrofen på Medelhavet inte skall bli än värre är det nödvändigt att Sverige och resten av Europa är solidariska med dem som flyr från Syrien.

☒ <i>Emanu el Öz (S)</i>	☒ <i>Yilmaz Kerimo (S)</i>
--	--

USA: Pensioneret oberst: »At besejre ISIS, ikke regimeskift, bør være alles førsteprioritet« i Syrien

9. oktober 2015 – I et interview til RT, der blev offentliggjort i dag, udtalte pens. amr. oberst Lawrence Wilkerson, fhv. stabschef for fhv. udenrigsminister Colin Powell, eftertrykkeligt, at topprioriteten i Syrien nu må være at besejre Islamisk Stat, og intet andet. »Vi må stoppe det, ligesom man stopper cancer på det sted, det opstod«, sagde han. »Dette er, hvad alle burde arbejde på. Jeg hilser Ruslands assistance velkommen.«

Når ISIS først er besejret, »og det skal gøres grundigt færdigt, vel at mærke – ikke, som vi gjorde i Libyen«, så kan spørgsmålet om den syriske regering adresseres. »Først da, og ikke før, bør vi arbejde på en overgangsregering, sandsynligvis inklusive præsident Assad, og en mere repræsentativ regering for det syriske folk, hvilket sandsynligvis vil betyde, at Assad må gå på et tidspunkt.« Men, understregede Wilkerson, »lad os prioritere dette korrekt, og lad os behandle prioriteringerne i den rette orden«.

Oberst Wilkerson udtalte, at han var uenig i de vestlige mediers vurdering, at Ruslands involvering i Syrien vil

destabilisere dette land. »Jeg håber, jeg ønsker, jeg beder til, at Moskva, Washington, Ankara og Teheran og måske andre, i øjeblikket forhandler om, hvordan de skal koordinere deres indsats for at opnå det, der bør være alles førsteprioritet ... skub alt andet til side«, indtil ISIS er slået.

Forespurgt om, hvorfor Barack Obama er så besat af regimeskift i Syrien, udpegede Wilkerson FN-ambassadør Samantha Power og »andre i Det Hvide Hus«, der har formet Det Hvide Hus' politik. Han bemærkede, at Assad har »en temmelig stærk magtbase i landet ... Så han går ingen steder lige foreløbig«. USA, sagde han, »har lidt 'skade af sit eget kanonslag' pga. sin holdning til Assad«.

Tysklands og Spaniens udenrigsministre opfordrer til russisk-amerikansk samarbejde mod ISIS

10. oktober 2015 – Tysklands udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier og hans spanske modpart, Jose Garcia-Margallo y Marfil, opfordrede til, at Moskva og Washington samarbejder imod »en fælles fjende, ISIS«, rapporterede TASS 9. okt. fra Madrid. Steinmeier opfordrede USA og Rusland til at »intensivere deres dialog« om Syrien. Garcia-Margellos opfordring til, at »alle interesserede parter«, inklusive Rusland, USA, Tyrkiet og Iran, arbejder sammen om at besejre ISIS, er bemærkelsesværdig i betragtning af, at den provokerende Trident Juncture øvelse med 35.000 tropper i

øjeblikket finder sted på spansk jord.

Foto: Den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier

Tyskland: Negativ propaganda imod flygtninge fortsætter

9. oktober 2015 – De større nyhedsmedier, med aktive bidrag fra CSU's lederskab og mange andre i CDU, SPD og De Frie Demokrater (FDP), fortsætter med at sprede negative nyheder om flygtningene. Indenrigsminister Thomas de Maizière (CDU) har endnu engang klaget over »en bekymrende stigning i vold imod flygtningehjem« og påpeget 490 angreb allerede i år, hade-mail og deslige. Han undgik enhver omtale af organiseret, verbal vold og antimuslimsk propaganda fra PEGIDA, det Tyske Nationalparti (NPD), Alternativ for Tyskland (AfD), og lagde i stedet skylden på »almindelige borgere i området, der ikke har nogen straffeattest«.

Den næstestørste Tv-kanal ZDF har offentliggjort en ny meningsmåling, iflg. hvilken stemningen i den tyske befolkning skulle være i færd med at tippe over mod et negativt syn på flygtninge: 51 % mener, at Tyskland ikke kan klare det, mod 45 %, der mener, det kan. For to uger siden var kun 40 % skeptiske, mod 57 %, der var optimistiske. Henved 75 % mener, at, for at kunne dække omkostningerne for flygtningene, må man finde budgetbesparelser andre steder, hvilken også har været det, man har hørt fra finansminister Schäuble. Henved 62 % forventer en stigning i kriminaliteten i Tyskland på grund af flygtningene, alt imens 33 % frygter en trussel mod Tysklands sociale og kulturelle værdier fra flygtningene.

Overordnet set ser 48 % Merkels rolle som negativ, mod 46 %, som støtter hende. Ifølge medierne er situationen i Tyskland temmelig polariseret og vil blive det endnu mere i de kommende uger. Med hensyn til de såkaldte »tyske værdier«, så er det tvivlsomt, om alle de personer, der refererer til dem, i det hele taget ved, hvad det betyder. Det er sandsynligvis ikke andet end Schäubles inkvisitions-lignende »kristne« baggrund, eller den berømte »schwabiske husmor«, der omhyggeligt sorterer husholdningsaffaldet og aflåser skraldespanden om natten, men som i øvrigt knap nok kender navnet Friedrich Schiller, der trods alt er en indfødt søn af denne sydvestlige, tyske region.

Foto: Borgere i Tyskland protesterer mod planer om lokalt flygtningehjem. Fra december 2014.

LPAC Fredags-webcast 9. oktober 2015: Skrid til forebyggende handling nu: Glass-Steagall ind, Obama ud. v/Jeffrey Steinberg m.fl.

Jeff Steinberg om Lyndon LaRouches vurdering af udviklingen omkring situationen med Rusland, Syrien, Obama og bombningen af Læger uden Grænser-hospitalet i Kunduz, ud fra et standpunkt om de nødvendige kulturelle ændringer, der skal til

for at vende forandringerne i det 20. Århundrede omkring.
Engelsk udskrift.

TAKE PRE-EMPTIVE ACTION NOW: GLASS STEAGALL IN, OBAMA OUT

TRANSCRIPT

MATT OGDEN: Good evening.

You're joining us for LaRouche PAC weekly webcast for October 9, 2015. My name is Matthew Ogden, and I will be your host tonight. I'm joined in the studio by Jeffrey Steinberg of Executive Intelligence Review, and by Jason Ross of the LaRouche PAC Science Team, and we, together with a number of others, had the opportunity to meet with both Lyndon and Helga LaRouche briefly before filming this recorded webcast.

What I would like to begin with is just to make the point: that this has been a week of mobilization by the LaRouche PAC and the LaRouche movement across the country, both with our continuing intervention into New York City, and with the deployment of a number of activists into Washington, D.C., including a number of activists from the Manhattan area, who descended onto Capitol hill on Wednesday of this week, to saturate Congress with Mr. LaRouche's newest statement on the urgent necessity for the immediate action to shut down Wall Street with the reinstatement of Glass-Steagall.

This statement had quite a substantial impact on Congress, which is, itself, in the midst of total chaos in the wake of the resignation of John Boehner, and now with the surprise withdrawal of Kevin McCarthy from the Speaker's race, who was the nominated, or assumed heir apparent, of John Boehner to replace him as Speaker of the House. This has thrown the

entire Congress into chaos, and they were desperately in need of the leadership that LaRouche PAC was there to provide.

The text of this statement is the following, and I think it's very short, and very concise, and it's worth beginning our broadcast tonight by just reading this in full. It's titled "For the Urgent Attention of Congressmen, Senators, and Other Members of the United States Government":

Oct. 5—Key responsible Congressmen and Senators (and there are some), and other U.S. government representatives must meet at once, to issue Findings of Fact and Statements of Commitment roughly as follows, for immediate enactment into law, and into immediate effect.

1. There is now an acute emergency which threatens to kill millions of Americans, primarily, and also citizens of other countries.
2. This is due immediately to the bankruptcy of Wall Street. Wall Street is totally and irremediably bankrupt. The successive Bush and Obama bailouts and the rounds of "quantitative easing," have only succeeded in making all of Wall Street's values valueless, and finalizing its bankruptcy.
3. If Wall Street is permitted to blow out again on its own terms, as now appears imminent, the result will be the worst panic in history, which will close down everything that remains of the U.S. economy. We will have mass death, on the order of the Black Plague which wiped out one-third of the population of Europe. Another Wall Street bailout, which Obama will demand if he is permitted to remain in office, would trigger a hyper-inflation just as deadly.
4. Hence, Wall Street must be closed down pre-emptively by U.S. Government action, in the spirit of what Franklin Roosevelt would do if he were alive today. (Although the crisis he faced was far milder.) Only activities compatible with a strict Glass-Steagall standard must be

allowed to continue.

5. The Federal Government must issue U.S. dollars as credit to preserve the lives of the population and employ all the employable, in the spirit of Roosevelt's kindred actions with Harry Hopkins.
6. Over the slightly longer term, U.S. Federal credit must be used to rapidly raise the level of productivity of U.S. labor, through increased energy-flux density with scientific and technological progress.
7. Finally removing Barack Obama from office would be an excellent starting-point for these urgent reforms.

So that went out all over Capitol Hill this week, and also across the country, with rallies from San Francisco to Manhattan, and elsewhere in between. And Obama *is* increasingly being isolated and abandoned by members of his own cabinet, vis-a-vis the Russian intervention into Syria; the split by Hillary on the TPP, distancing herself now, officially, from Obama on that, and also, with the dramatic announcement by Doctors Without Borders that they will be pursuing an independent investigation into whether *war crimes* were committed with regards to the sustained bombing, for over one hour, of the Afghan hospital. And that's something that we will get into later in this broadcast.

So, in that context, I'd like to begin tonight's broadcast by asking Jeff to respond with Mr. LaRouche's remarks on the institutional question for this week, which I'll read as follows:

"Mr. LaRouche. There are strong rumors that Vice President Biden will enter the race. Some observers believe key individuals associated with President Obama are supportive of Biden's nomination. Some Obama campaign veterans are successfully helping Sanders' fundraising campaign. In your view, is there a concerted effort at the White House to find an alternative to Hillary Clinton?"

So, I'll let Jeff give Mr. LaRouche's response to that.

JEFFREY STEINBERG: Thanks, Matt.

I think the reality of the situation goes way, way, way beyond the question of whether or not the Team Obama, the core group of advisors plus the President himself, have it out for Hillary Clinton, because there's ample evidence that that's absolutely the case. And, in fact, it's been the case since the moment that President Obama offered Hillary Clinton the job of Secretary of State, which she unfortunately, very foolishly accepted. And so, is there animus between the Obama and Clinton machines, and family? No question about it. But we're in a different universe. We're almost on a different planet right now from the standpoint of the upcoming Presidential elections and events that are much more immediately at hand.

President Obama and the entire inner circles at the White House are in an absolutely frantic state of mind, and under those kinds of circumstances, one can expect that this President will make the kinds of colossal blunders, dangerous blunders, which could lead to general war,—and in fact, there are many indications of exacting that trajectory—and alternatively, will result in the kind of meltdown that will finally catalyze the long, long overdue drive to get him out of office.

Recently, when President Obama spoke at the United Nations General Assembly, there was a state of total shock and disbelief among the diplomats present, when they realized that Obama's words were full of nothing but lies and hypocrisy. The United States was engaged in a bombing campaign in Syria, which was in violation of the most fundamental concepts of national security, of national sovereignty. The Syrian government did not invite the United States in. There was no United Nations Security Council action, and in fact, there has been no action by the United States Congress giving the

President any authorization to carry out any military operations overseas.

So, in effect, the President's behavior is completely lawless, completely irrational, and generally speaking, sociopathological. And this is nothing new. Back in April of 2009, Lyndon LaRouche, in a nationwide and internationally telecast webcast, warned that the President had a severe narcissist personality disorder, and that the danger was that if he were allowed to continue in office unchecked, this would lead to a complete breakdown, and to a state of general war that could lead to a thermonuclear war of extinction.

Now we're on the very edge of exactly that process. As Matt mentioned, we had a large delegation up on Capitol Hill several days ago, and in that discussion process that occurred with many, many members of Congress—around an outdoor rally and around a lot of private discussions—the striking shift in mood, particularly among Democrats, was that when we said: Obama must be removed from office, we can't wait out the clock and run out the duration of his Presidency, Wall Street is bankrupt, the system is about to blow, and we are on the verge of thermonuclear war—the general response was no longer “Oh, c'mon, that's impossible. It'll never happen.” Now people wanted to stop and talk, and the question was not *should* it be done, but the question was *how* do we do it.

So, you've got an Obama White House that is increasingly being isolated from the rest of the world. You've had in the past days a pattern of response to the actions taken by Russian President Putin in Syria, where, instead of this pattern of permanent war, never-ending conflict, with no effort whatsoever to actually solve anything in a decisive way—the Russians have come in and are prepared to use military force, combined with diplomacy, to wipe out the Islamic State, and any other allied Salafist, jihadist forces, and this is a different mode of action.

What President Obama represents is the fact that, for the entirety of the Twentieth Century, we've been operating under a continuous degeneration of culture, and of intellectual and moral depth. We're now at the point that we're one and a half decades into the Twenty-First Century, and the disastrous course of the Twentieth Century has not yet been reversed.

You go back to the beginning of the Twentieth Century, the beginning of a century of perpetual war and economic breakdown, a collapse of productivity, and you see that mathematics replaced morality and physics and other science, as the basis for all major policy decisions. Clearly you had moments of exception: the Franklin Roosevelt Presidency in its entirety was a dramatic exception to this. But from the moment that Franklin Roosevelt died, we have been on a downward trajectory. We've lost the ability to expand productivity in the real economy. The levels of morality have gone downward with every successive generation, and now we've reached the bottom of the barrel, with both the Obama Presidency and with the level of overall cultural morality here in the United States.

Now, in our discussion with Mr. and Mrs. LaRouche,—and I should say, by the way, that this is now Thursday late afternoon, and we've prerecorded this broadcast, so there may be events over the next 24 hours before you're viewing this broadcast that change things rather dramatically; it's the nature of the period that we're in, that things are changing on an hourly and daily basis.

But Mr. and Mrs. LaRouche recounted the fact that they were watching a show on German television on Wednesday evening, which was a kind of interview/interrogation of German Angela Merkel. Now as those of you who've been regularly following these broadcasts, and have followed the LaRouche movement over the years, are aware, we've been harshly critical of Frau Merkel: that she's not been an effective Chancellor. She's presided over some of the most disastrous decisions that have

been made in Germany in the entire postwar period, such as the complete dismantling of Germany's nuclear power sector.

But, she made the right decision under enormous public pressure, to not go into a xenophobic attack against the urgent needs of the refugees flooding into Europe from North Africa and from the Middle East, escaping the devastating wars that President Obama, and before him President George W. Bush, were absolutely responsible for.

So, Merkel was under vicious attack from some of the interviews on the question of why she was tolerating the flow of these Middle East refugees into Germany. And why didn't they just simply create refugee camps on the outskirts of Europe in the Middle East; virtually concentration camps? And so Merkel, in her own quiet way, held her ground; and Mr. LaRouche's comment was that basically she steadfastly maintained the view of the majority of Germans. If you didn't have Putin taking the actions that he has taken in Syria and elsewhere, and if you didn't have a majority of the population in Germany sticking with the view that it's time to open your arms and help out these refugees who are fleeing from wars that are not of their own making, but came from the disastrous policies of the West – particularly from Britain and the United States – we would be on the very edge of war; if not already in a general warfare situation at this moment.

You've got a stark contrast in personal experience and personal morality between President Obama and President Putin. Obama was brutalized as a very young child by his Indonesian stepfather; who was by all accounts himself a killer, and who brutalized both Obama's mother and himself to the point that eventually the mother decided to get him out of there and send him back to Hawaii. These kinds of experiences can run very deep in your psyche; and can produce the kinds of socio-pathological behavior that we've seen. The case of the bombing of the hospital in Afghanistan, which we'll take up a bit later, is but one example of this.

So, we're faced with a degenerate culture; we're faced with a Wall Street that is thoroughly and completely bankrupt; and must be put through bankruptcy elimination. It's got to be completely shut down. And we've got the problem, that, on the Republican Party side, you have a sick spectacle of candidates running for office. And on the Democratic Party side, while you have individuals who have certain credibility and talent – Martin O'Malley quite clearly is aware of the immediate urgency of Glass-Steagall and the need to put Wall Street in its place; but there is an enormous gap – Mr. LaRouche emphasized this, that there is no one candidate who can be counted on to actually do the job. To present a comprehensive solution to the gravest crises, that this nation and the world have faced in memory. And therefore, what you need is an array of candidates who bring a certain kind of view and talent to the table; so that we can establish a Presidency under very grave circumstances that assembles the kind of necessary talent to be able to do the job.

Now in fact, certain things must happen immediately; and cannot wait for the Presidential primary elections, the conventions, and the elections in November of 2016. What we need immediately – right now – as preemptive action before Wall Street blows out; we need to reinstate Glass-Steagall. Glass-Steagall is by no means the total solution; but it is the indispensable first step. Glass-Steagall reinstated; full and complete bank separation will accomplish two things immediately. It will wipe out Wall Street, because once you separate out legitimate commercial banking activity from all of the gambling activity, and make it clear gambling debts will no longer be bailed out by taxpayers; at that moment, that entire Wall Street gambling bubble will evaporate. It'll be clear that nobody is going to bail it out; that it could never, ever be bailed out. It would be an act of moral horror to bail it out; and therefore, it will just disappear. And under those circumstances, it will almost certainly mean the immediate demise of Obama. Either Obama signs Glass-Steagall

into law, which is highly unlikely; or his effort to block it on behalf of a Wall Street that's already dead, will mean that he will be drummed out of office. He will cause such an enormous backlash, that's been building and building and building for so long already; that he'll be gone. So, Glass-Steagall as a first step towards adopting the entire array of Franklin Roosevelt American System solutions to this crisis, is absolutely indispensable in the short term.

And the mood in the country is shifting, particularly among certain patriotic institutions. The Pentagon is well aware that President Obama represents an horrific danger of war confrontation with Russia. And now the center of gravity of that danger has shifted from eastern Ukraine to Syria; but the danger remains the same. Secretary of State Kerry is trying to do certain things with the Russians to maintain a certain war prevention, war avoidance dynamic. And he has institutional backing for those actions; otherwise, I doubt he would be simply taking them on his own. But all of these measures, as useful as they are, are simply holding back the tide. Wall Street must be put out of its misery; Obama must be removed from office. The 25th Amendment, which provides for the means to remove a President who is no longer mentally fit to serve, is the most efficient means to carry this out.

But we are talking about events and actions that are going to have to be taken right away; immediately in the coming days ahead. Because if those measures are not taken, and if the holding line actions being taken by people like Angela Merkel, with all of her flaws and weaknesses, in Germany; if there were to be a pushback against what President Putin is doing in Syria right now, then we'd go over the edge. And the driving factor in all of this, again, is that Wall Street is finished; it's bankrupt, it's doomed, it can never be put back together again. And either Wall Street is put out of its misery, or we're headed for a moment of total and absolute chaos. You had, for example, in Thursday's *Washington Post*, an article by

none other than Larry Summers – who was the architect of the end of Glass-Steagall; and he has an article called “The Global Economy in Peril”. In the article, he says that the whole policy of QE [quantitative easing] can’t be done again; interest rates are at zero, the Fed has no ability to do anything. The only option is to begin investing in capital investment in the real economy. Now, Larry Summers is a numbskull; and the idea that he’s even acknowledging the desperation of the present situation, tells you where things really stand right now. So, we need Glass-Steagall immediately; that will bring about the end of the Obama tyranny, the Obama Presidency. And nothing short of those measures is going to even remotely come close to solving the problems that are staring us right in the face.

ROSS: Well, let’s take up the bombing of the hospital in Afghanistan. As I’m sure everyone is aware, on Saturday, the U.S. military struck a hospital that was run by Doctors without Borders; commonly known by its French acronym MSF (Medecins sans Frontieres), in Kunduz, Afghanistan. Destroying part of it, killing 10 staff members, 10 patients, including 3 children, and injuring 37. This is a hospital that the coordinates of it had been communicated by MSF repeatedly to the U.S. military, Afghanistan, NATO – including only a short period before the attack. After the bombing started, MSF tried to alert the U.S. military and yet the bombing continued for another 30 minutes. So, I wanted to read some portions of a speech that was given by Dr. Joanne Liu, the President of Doctors without Borders, and ask Jeff to comment; put this into context for us. So, Dr. Liu said:

“On Saturday morning, MSF patients and staff killed in Kunduz joined the countless number of people who have been killed around the world in conflict zones and referred to as ‘collateral damage’ or as an ‘inevitable consequence of war’. International humanitarian law is not about ‘mistakes’. It is about intention, facts and why.

“The U.S. attack on the MSF hospital in Kunduz was the biggest loss of life for our organization in an airstrike. Tens of thousands of people in Kunduz can no longer receive medical care now when they need it most. Today we say: Enough. Even war has rules.”

Dr. Liu said, “This was not just an attack on our hospital – it was an attack on the Geneva Conventions. This cannot be tolerated. These Conventions govern the rules of war and were established to protect civilians in conflicts – including patients, medical workers, and facilities. They bring some humanity into what is otherwise an inhumane situation.”

She said, “It is precisely because attacking hospitals in war zones is prohibited that we expected to be protected. And yet, 10 patients including 3 children, and 12 MSF staff were killed in the aerial raids.

“The facts and circumstances of this attack must be investigated independently and impartially, particularly given the inconsistencies in the U.S. and Afghan accounts of what happened over recent days. We cannot rely on only internal military investigations by the U.S., NATO, and Afghan forces.”

She said, “Today we announce that we are seeking an investigation into the Kunduz attack by the International Humanitarian Fact-Finding Commission. This Commission was established in the Additional Protocols of the Geneva Conventions and is the only permanent body set up specifically to investigate violations of international humanitarian law.”

So, I’d like to ask Jeff to put this into context, and let us know how to think about this.

STEINBERG: First of all, Mr. LaRouche completely endorses the need for the kind of investigation that will presumably be carried out by this body under the Geneva Convention; because it would be a terrible tragic mistake to carry out an investigation that works from the bottom up. This was a

policy action, and ultimately it was a policy action of the Obama administration; and as Mr. LaRouche put it, it is characteristic of the state of mind of the President himself. I don't have to remind regular viewers of this broadcast about the Tuesday kill list sessions; or about the fact that at least four American citizens have been willfully put on those kill lists and murdered without any due process whatsoever. These are crimes against the U.S. Constitution, crimes against humanity.

So, that's the character of what we're dealing with. Remember the decision that was consciously made by President Obama, Prime Minister Cameron, and former French President Sarkozy, when they had Muammar Qaddafi actually ready to be detained; and the decision instead was made to kill him. To have him murdered in cold blood in order to accelerate the kind of chaos that ensued; and particularly the targeting of Russia and China that followed off of that. So, these are important contextual factors to take into account, that cry for a full-scale actual independent investigation.

Now, one that I think must be factored in, as this serious investigation goes forward, is that there's a recent prehistory of relations between President Obama and Doctors without Borders. Back six months ago, during an earlier phase of the negotiations around the Trans-Pacific Partnership (TPP), Doctors without Borders put out a policy statement in which they said that unless the entire TPP agenda relating to pharmaceuticals was changed, they would campaign aggressively against it; because the agreements that were under discussion – some of which were leaked by Wikileaks, and that's about the only transparent public revelation about what this treaty actually says – but in the section relating to pharmaceutical patents, effectively they shut out the ability of generic drug manufacturers to actually do their job. And the Doctors without Borders estimate was that one-half billion people would be shut out of access to vital, lifesaving generic drugs

under the terms of TPP. To my knowledge, there's been no change in that aspect of the treaty, which the Obama administration rammed through earlier in the week. So, you've got a context here, where what happened with Doctors without Borders, issuing a clarion call to defeat one of President Obama's signature legacy efforts cannot be ignored when you have to deal with taking into account the psychology of this President.

Now, I think it's also very important to once again look at the events that are going on, the backdrop – the psychological context – for understanding this brutal attack in Kunduz. Because look, the initial comments coming out of the administration; they made no attempt whatsoever to deny what happened. They just simply tried to issue a blanket statement that the Taliban took over Kunduz, and therefore, everyone living in that city could be presumed to be a terrorist. Now, I mean, that kind of madness is, again, unfortunately typical of the kinds of squirming logic that are used by this White House, this President to justify actions that do belong before the International Court of Justice for War Crimes and Crimes Against Humanity.

So, then in contrast to that, you've got the actions that the Russians have taken in Syria. They've been invited in officially by the Syrian government; they have formed a treaty agreement, in effect; a Memorandum of Understanding among Syria, Russia, Iran, and Iraq, to decisively go after and wipe out the Islamic State, the Army of Conquest, the al-Nusra Front – all of the groups that share a radical Salafist, jihadist commitment. And so, whereas the United States and the so-called coalition of 60 countries has been playing both sides of the fence; carrying out minor little incidental attacks against the Islamic State, supporting the Kurds here a little bit, doing certain other things. Those same countries have been instrumental in actually going after and supporting the Islamic State, because as President Bush said way back in

the summer of 2011, "Assad must go." The Saudis are behind the Army of Conquest; they created it, they've poured money and weapons into it. They're part of the so-called coalition against the Islamic State; but the core of the Army of Conquest – backed by the Saudis – is the al-Nusra Front, which is al-Qaeda. So, in other words, the United States is part of a coalition which has absolutely no intention whatsoever of eliminating the threat to humanity posed by the Islamic State.

You have members of Congress – most recently Tulsi Gabbard – who said, look you might not like everything that Russia does, but back in World War II, there was an agreement that the threat to mankind represented by Hitler and the Axis powers was so great, that the only viable option was to work with the Soviet Union, to work with Stalin, to defeat Hitler and defeat the Nazi cause. And as Mr. LaRouche emphasized, it was in fact the Soviet involvement that was decisive in defeating Hitler. If it were not for the suffering of the Russian people – 22 million killed, for starters – and if it were not for the kinds of actions at places like Stalingrad, the outcome of World War II would probably have been very different; even despite Roosevelt's Arsenal of Democracy.

So, now you've got Russia moving into Syria. And very clearly, if you study the 2nd Chechen war, which took place soon after Putin became President, if you look at the 2008 Georgia war, you know that the Russians aren't going in there to fight to a stalemate. They are going in there for a total victory; whereas the United States has not even entertained the concept of total victory in the period following the death of Franklin Roosevelt. We had a total victory concept in World War II; we abandoned it. Vietnam was the new Rand Corporation conflict resolution, systems analysis mode of warfare; where mathematics are the dominant factor. Never a concept of victory. The real crisis going on right now between the United States and Russia in Syria has nothing to do with no-fly zones, or areas of operation, or anything like

that. The difference is that Russia is going in for absolute, decisive victory over the terrorists; and as Lavrov said pointblank in his discussions with Secretary of State Kerry very recently, he said, "If it walks like a terrorist, if it quacks like a terrorist, then it is a terrorist; and we're going to treat it that way." So, these shades of gray differences between al-Nusra, the Army of Conquest, and ISIS, are outside the Russian concept of war.

So, Putin is going in for the kill. Over the last 48 hours, Russia – in conjunction with Syrian military, as well as Iraq and Iran – has launched an air-land-sea total offensive against the terrorist infrastructure in Syria. It's changed the rules decisively; it's changed the likely outcome of the entire situation. And since the Obama administration and President Obama personally never abandoned the idea that the first priority is to get rid of President Assad and worry later about the consequences, what the Russians have done has stolen the moment completely. In warfare, victory is very often measured by the ability to anticipate and know what the other command is thinking and doing; and to move on a flanking basis way out ahead of them and catch them by surprise. That's what happened this week. The fact that the Russians have launched cruise missile strikes on terrorist targets inside Syria from 900 miles away, from four ships in the middle of the Caspian Sea accessing Iranian and Iraqi airspace *en route* into Syria, indicates that there is a serious military operation here. Yesterday, the *New York Times* finally acknowledged that the Russian war plan in Syria has been mapped out in partnership with Iran and Iraq and Syria, and probably with Hezbollah, for at least the past four to six months. The United States was blindsided by and large to these developments, because President Obama – in his supreme arrogance – presumed that the "coalition" was the only game in town.

So, now the Russians have stolen the march, and are committed

to a dynamically different policy; and there is a very strong possibility that the Russians will succeed, because they're committed to victory. Whereas, the policies coming from the Obama administration and the Bush administration before that, were simply a commitment to perpetual wars; wars that ultimately get measured in the body count. How many people are killed? How long is the war sustained? How much infrastructure and economic capacity can be permanently destroyed? Already, much of the middle class of Syria, which was a modern secular large middle class country, have been driven out. So that the brain drain on Syria is in itself another major kind of crisis. These are the kinds of calculations that have dominated the thinking of the 20th Century: population wars; Malthusian methods of reducing population in absolute terms; breaking down any prospects for genuine scientific and technological progress and advancement; no increase – in fact a net collapse – of real productivity. That's been going on pretty much nonstop since the death of Roosevelt.

So, Obama is carrying out a policy that's doomed to fail; and could very well bring the world to the very brink of thermonuclear war. The Russians are carrying out a strategic and military flanking operation with a large element of diplomacy thrown in as well. Turkey has already worked out de-confliction agreements with Russia; and the acting Prime Minister of Turkey, Davutoglu, said yesterday that Russian/Turkish relations are perfectly fine. Syria will not interfere with the Russian and Turkish neighborly cooperation. There was a high-level military delegation from Russia in Israel, talking about the fact that Israel no longer has carte blanche to carry out bombing attacks inside Syrian territory against Hezbollah targets. So, you've got Iraq now saying that they want Russia to come in as the primary ally in the war against the Islamic State.

The former head of the Defense Intelligence Agency [DIA], Gen.

Michael Flynn – whom we've talked about on a number of our recent shows – who came out and blew the whistle on the fact that Obama supported the growth of al-Qaeda in Iraq, and ultimately the Islamic State, and refused to take DIA warnings seriously because it interfered with his plans of overthrowing Assad; even if it meant being in bed with the very people who did the 9/11 attacks in 2001, and then did the Benghazi. So, General Flynn was interviewed several days ago on Russia Today; and he said pointblank "We must be working with Russia. Russia has more strategic interests in defeating the Islamic State in Syria than the United States does by far." There are thousands – an estimate of 2500 to 5000 – Chechen and other Russian Muslims who've been recruited into the Islamic State, the al-Nusra Front, and are now fighting in Iraq and Syria. And if they are not defeated right there in the Middle East, they will go back to Russia; and Russia will be facing an absolute hellish situation. So Putin, whose parents suffered greatly during the 2nd World War, as almost all Russians did; Putin, who lost a brother in the 2nd World War, has that kind of sense of morality to be willing to wage a total war to defeat an enemy that is clearly the enemy of humanity.

So, if you put all of those elements together, and then go back to the question of the investigation, and the need for an investigation, into the hospital bombing in Kunduz; I think it's very clear that the findings of that investigation, if they are allowed to consider the full top-down implications, will be extremely important and will be extremely bad news for President Obama.

OGDEN: Well, with that said, I want to bring a conclusion to this evening's broadcast. I want to thank both Jeff and Jason for joining me here in the studio. And I think we can proceed with a substantial amount of clarity as to the dramatic nature of the current situation, and how important the intervention that LaRouche PAC and the LaRouche movement nationally have at

this present time. So, the mobilization that we initiated this week I think will continue into this following week; and if you haven't yet, please take the statement that I read at the beginning of the broadcast tonight – the Urgent Message to Congressmen and Other National Leaders – and circulate it as widely as you can. We need to continue to spread this as widely as is possible; and take the proceedings of also the Fireside Chat that Mr. LaRouche continues to do on Thursday nights and his discussion with the group up in Manhattan on Saturdays. And make sure that you are getting as many people as you can to study this in dept and to join our mobilization.

So, with that, I'd like to thank you all for listening; and stay tuned to larouchepac.com. Good night.

USA: Larry Summers kræver massiv, global, finansiel 'kvantitativ lempelse' for at afværge international finansiel nedsmeltning

8. oktober 2015 – Larry Summers, der spillede en central rolle i ødelæggelsen af Glass-Steagall fra sine stillinger i USA's Finansministerium fra 1995-2001, har skrevet en lang kronik, der er publiceret i dagens *Financial Times*, *Washington Post* og andre publikationer, og hvor han udsteder et presserende krav om »substantielle ændringer i verdens økonomiske strategi« for at håndtere den fremstormende nedsmeltning.

For altid en fortaler for aggressiv kvantitativ lempelse ('pengetrykning'), lægger Summers nu stemme til den udprægede panik, der fejer hen over finanskredse, ved at sige, at en sådan »traditionel kvantitativ lempelse« i den monetære politik ikke længere ville have nogen virkning på krisen. Han kræver udløsningen af, hvad der svarer til en finansiell, udvidet kvantitativ lempelse og opfordrer indtrængende regeringer på begge sider Atlanten, og især de såkaldte fremvoksende økonomier, til at påtage sig rene bjerge af ny gæld ved, at de selv og deres centralbanker direkte opkøber junk-obligationer i halsbrækkende tempo. Man skal ikke bekymre sig om gæld-til-BNP på 60 % og mere, erklærer han; »et langt højere tal er bestemt passende i dag«.

Man bør erindre sig, at Summers, der var USA's vicefinansminister under Robert Rubin fra 1995-1999, og dernæst selv finansminister fra 1999-2001, da Glass-Steagall formelt blev ophævet, i dag er en af Hillary Clintons vigtigste rådgivere i økonomisk politik. Hans artikel opfordrer til, at hans klinisk hysteriske forslag diskuteres på det årlige IMF-møde med verdens finansministre og centralbanker, der vil finde sted den 9. okt. i Lima, Peru.

Deutsche Bank annoncerer historiske tab på 6, 2 mia. euro

8. oktober 2015 – Aktier i Deutsche Bank faldt 6 % i handel efter børsernes lukketid i går, efter meddelelsen om tabene på EU6,2 mia. Faldet på aktiemarkedet er faktisk mildt i forhold til de meddelte tab. En artikel på Tv-netværket Tagesschau

websiteside gennemgår årsagerne til tabene: foruden høje, legale omkostninger og tabene i forbindelse med Hua Xia-bankoperationen, relaterer en stor post til overvurderede værdipapirer, som Deutsche Bank nu ønsker at sælge, så som Postbank. Postbank er vurderet til over EU6 mia. på regnskabet, hvorimod dets markedsværdi burde være EU3-4 mia.

Deutsche Bank havde allerede meddelt sin plan om at udskille og sælge sine kommercielle bankafdelinger og koncentrere sig om udelukkende investeringsbankvirksomhed. Beslutningen om at nedskrive sådanne aktiver er den første handling i denne forbindelse, som den nye, britiske meddirektør, John Cryan, har foranstaltet.

Med andre ord, så nedskriver Deutsche Bank sine reelle aktiver på regnskaberne og forbereder sig til at sælge dem til nogle hajer, og beskytter sin hasardspilsafdeling, som det ønsker at øge endnu mere. Deutsche Bank har for 75 billioner dollars i nominel værdi i derivatkontrakter, og for 1,7 billioner euro i aktiver. Dette er materiale for en kriminel undersøgelse.

**Lyndon LaRouche: Der
eksisterer nu en AKUT
NØDTILSTAND:
7 punkter til omgående
behandling af kongres-**

medlemmer, senatorer og andre medlemmer af USA's regering

5. oktober 2015:

1) En akut nødtilstand eksisterer nu, der truer med at dræbe millioner af amerikanere, primært, og også borgere i andre lande.

2) Dette skyldes umiddelbart Wall Streets bankerot. ..

3) Hvis Wall Street får lov til atter at nedsmelte ... vil resultatet blive historiens værste panik ... Vi vil få massive tabstal, på samme skala som den Sorte Død, der udslettede en tredjedel af Europas befolkning. Endnu en bailout af Wall Street, som Obama vil kræve, hvis han får lov til at blive i embedet, ville udløse en hyperinflation med samme, dødbringende virkning...

Download (PDF, Unknown)

Tyskland: Todenhöfer angriber kraftigt angloamerikanske krige; opfordrer indtrængende til 'Fredskonference for hele Mellemosten'

8. oktober 2015 – På et NTV talkshow for to dage siden fordømte journalist og fhv. CDU-forbundsmedlem Jürgen Todenhöfer bombeangrebene i Kunduz og Syrien (han angreb dog ikke Putin) som værende kontraproduktive, fordi en bedre fremgangsmåde – og den eneste, der efter hans mening ville virke – ville være at få støttenetværkerne for Islamisk Stat, inklusive finansiering, våben og propaganda, til at tørre ud.

Todenhöfer angreb angloamerikanerne og sagde: »De bærer den største skyld for disse kaotiske krige. Det var altid amerikanerne og briterne. Og de burde selvfølgelig acceptere mange flere flygtninge, end de gør. Det er skammeligt.« Der er også brug for et stærkt, diplomatisk initiativ, insisterede han: »Vi må have forsoning i Syrien, og vi må have forsoning i Irak. I realiteten har vi brug for en fredskonference for hele Mellemosten.«

USA: Rand Paul til GOP og

Clinton:

»Flyveforbudszone« betyder krig med Rusland

8. oktober 2015 – I et interview med *Washington Post* fordømte Rand Paul kravet om en flyveforbudszone i Syrien som værende »en rædselsfuld idé«, der kunne »føre til Tredje Verdenskrig«, hvis der var nogen, der var dum nok til at gøre det. Flere af de republikanske kandidater ('GOP', 'Grand Old Party', -red.), såvel som også Hillary Clinton, har krævet en flyveforbudszone.

»Det er at trække en rød streg i luften«, sagde Paul. »Når man først trækker en rød streg, og folk overskrider den, hvad sker der så? Vi taler nu om en hændelse, der kunne føre til Tredje Verdenskrig. Vi klarede os i 70 år med åbne kommunikationskanaler med russerne i et forsøg på at undgå, at den ene side skød modpartens fly ned. Jeg mener, at de personer, der kræver en flyveforbudszone, er naive. I øjeblikket er Rusland faktisk blevet inviteret af to af nabolandene, af Irak og Syrien. Vi vil så sige, at vi vil forhindre Rusland i at overflyve området, når to af de lande, der bliver overfløjet, har inviteret Rusland til at gøre det? Dette stiller spørgsmålet, om vi ønsker at isolere os diplomatisk, eller om vi ønsker at engagere os diplomatisk.«

WP rapporterede, at Paul fortsatte med at angribe galskaben med at fremprovokere krig med Rusland i et interview med Fox News: »Vil I drive Rusland ud af Syrien?« spurgte han interviewereren. »Vil I have en landkrig med Rusland? Der findes ikke noget scenario, hvor Amerika kan stille sig op og sige: Forsvind, Rusland!«

Russiske angreb med krydsermissiler afslører hidtil ukendte evner

8. oktober 2015 – Alt imens Obamaregeringen og dens ligesindede i Washingtons tænketank-verden højlydt skræpper op og klager over den russiske, militære offensiv i Syrien, så afslører denne imidlertid seriøse, russiske, militære evner, der hidtil har været lidet forstået, hvis de da overhovedet har været kendt. Daniel Fielding, medarbejder i skrivestaben for *Russia Insider*, pointerer dette kortfattet i en artikel, der blev publiceret i går. Han skriver, at missilangrebene bekræfter to ting: »(1) at russerne atter engang har demonstreret en evne, som kun USA hidtil har haft; og (2) at den koalition, de har skabt med Syrien, Iran og Irak, er en fuldt operationel realitet, der er i stand til at rådslå om og aftale missilangreb.«

Kritikerne klager, at Rusland let kunne have ramt de samme mål ved at benytte de fly, det har med base i Latakia, men Fielding skriver, at, »at supplere fly-angrebsstyrken med langtrækkende missiler øger den taktiske fleksibilitet meget og gør det muligt at angribe et stort antal mål«. Det vil sige, at missilerne er passende våben til at gå efter store, fikserede mål, hvilket frigør flystyrken til at gå efter mere mobile mål, såsom lastbiler eller artilleri. »Subsoniske krydsermissiler er exceptionelt vanskelige at observere og spore – og nedskyde – så overraskelseselementet øges. Islamisk

Stat ved nu, at de kan blive angrebet hvor som helst og hvornår som helst – dag og nat – uden varsel.«

Med hensyn til, hvorfor affyringen fandt sted fra det Kaspiske Hav, snarere end fra Middelhavet, hvor den russiske flåde har en stor specialenhed, skriver Fielding: »USA – såvel som også USA's allierede, som Israel – har meget stærke flåde- og efterretningsaktiver i Middelhavet. At lancere deres missiler fra det Kaspiske Hav gør det muligt for russerne at gøre dette, uden udefrakommende observering eller indgriben.«

I Moskva bekræftede generaloberst Andrei Kartapolov, chef for Den Russiske Generalstabs Hoveddirektorat for Operationer, at missilangrebet var blevet koordineret med både Teheran og Bagdad, eftersom missilerne måtte flyve flere hundrede kilometer gennem disse to landes luftrum for at nå deres mål i Syrien. Han understregede, at alle målene var blevet grundigt analyseret ved brug af data fra rum- og radiorekognoscering, aflytning af kommunikationer og fotos, der var taget af UAV'er (ubemandede luftfartøjer). Data, indsamlet af Syrien, Iran og Irak, inklusive data indsamlet af personer, blev også brugt, og alle mål blev bekræftet, iflg. en pressemeddelelse udlagt af det Russiske Forsvarsministerium.

Det Russiske Forsvarsministerium: USA bekæmper ikke ISIS

8. oktober 2015 – »USA's Luftvåben og andre parter har udført luftangreb i et år. Vi har grund til at mene, at de ikke ofte rammer terroristmål, eller rettere, gør det yderst sjældent«, sagde Igor Konashenkov, talsmand for det Russiske

Forsvarsministerium, til RT.

Viceudenrigsminister Sergei Ryabkov sagde: »USA's afvisning af at dele efterretninger om terrorister bekræfter blot endnu engang, hvad vi har vidst fra begyndelsen, nemlig, at USA's mål i Syrien har meget lidt at gøre med at skabe betingelserne for en politisk proces og national forsoning. Jeg vil løbe den risiko at sige, at, ved at gøre dette, har USA og de lande, der gik med i den USA-ledede koalition, anbragt sig i en politisk set tvivlsom position. Spørgsmålet er: Hvilken side kæmper I for, i denne krig?«

Ryabkov sagde, at Rusland ville klare sig udmærket uden amerikanske efterretninger, da det har masser af andre kilder. »Vi har vore egne midler til rekognoscering. Vi modtager efterretninger fra flere andre lande og koordinerer denne strøm gennem det fælles efterretningscenter i Bagdad«, sagde han.

Foto: Den russiske viceudenrigsminister Sergei Ryabkov

Obama siger stædigt Nej til samarbejde med russerne

8. oktober 2015 – Regeringsfolk i Pentagon og i Udenrigsministeriet gjorde det i går klart, idet de herved reflekterer præsidentens synspunkter, at Obamaregeringen ikke vil dele efterretninger med russerne om ISIS, eller samarbejde med Rusland imod ISIS på nogen anden måde.

»Jeg ved ikke, hvordan man skulle dele efterretninger, når man

ikke deler et fælles mål«, sagde talsmand for Udenrigsministeriet John Kirby. Det »fælles mål«, som russerne ikke deler, er afsættelsen af Syriens legitime valgte præsident, Bashar al-Assad.

»Hvis der findes nogle styrker, der også bærer våben, og som befinder sig på jorden, hvor de kæmper, som koalitionen siger, med Islamisk Stat, og de ikke må røres, jamen, så fint«, sagde Maria Zakharova, talskvinde for det Russiske Udenrigsministerium. »Giv os en liste, og giv os identifikations-tegnene for disse folk, fortæl os, hvor de er, og forklar os, hvorfor de ikke må røres. Denne information er vi ikke i besiddelse af.«

Det amerikanske svar på det russiske tilbud er, i realiteten, »aldrig i livet«. Unavngivne amerikanske regeringsfolk sagde til *New York Times*, at det sidste, de ville gøre, var at levere koordinater for, hvor de amerikansk-støttede oppositionsgrupper var, for at de ikke skulle blive bombarderet af russerne som en del af Moskvas angivelige »indsats for at støtte Assad«.

USA's forsvarsminister Ash Carter, mens han var i Italien i går, gik så vidt som til at beskrive Ruslands strategi som »på tragisk vis behæftet med fejl« og til at hævde, at USA af denne grund ikke kunne samarbejde med den russiske kampagne.

»Vi mener, at Rusland har en forkert strategi. De fortsætter med at ramme mål, der ikke er ISIL. Vi mener, at dette er en fundamental fejltagelse«, sagde Carter. »Vi vil ikke samarbejde om en strategi, der er tragisk behæftet med fejl, og derfor er det, jeg sagde, at USA ikke vil samarbejde med Rusland.«

Foto: USA's forsvarsminister Ash Carter

Syrisk-russisk offensiv i gang

8. oktober 2015 – Syriske landtropper har, i samarbejde med kontingentet fra det russiske flyvevåben, der er baseret i Latakia, lanceret en offensiv imod islamistiske militantgrupper i provinserne Aleppo, Latakia og Hama. Nyhedsrapporteringer indikerer, at offensiven begyndte i går i kølvandet på det krydsermissilangreb, der blev lanceret fra russiske skibe i det Kaspiske Hav. Stabschef for den syriske hær, general Ali Abdullah Ayoub, gik på syrisk fjernsyn i dag for at rapportere, at hæren har »taget tømmerne i de militære operationer« for at danne det 4. Angrebskorps, i kølvandet på syriske og russiske luftangreb, der har dræbt hundreder af terrorister i de tre, ovenfor anførte provinser. Iflg. det officielle nyhedsbureau SANA meddelte Ayoub, at de syriske væbnede styrker i dag har indledt et storstilet angreb, der tilsigter at rive forsamlingerne af terrorister op med rode og fordrive dem fra de områder og byer, der har lidt under terrorismens ulykker og forbrydelser.

Ifølge *Wall Street Journal*, der citerer en oprørskommandant i området, begyndte det syriske angreb på land ved daggry i går, på multiple fronter, med luftangreb og en spærreild fra raketter og artilleri.

Det Russiske Forsvarsministerium rapporterede i dag, at dets kampfly i Syrien havde ramt 27 mål under 22 flyveoperationer natten over. »De russiske bombefly sigtede på 8 militante bastioner i provinsen Homs. De militante oprøreres fortifikationer blev totalt ødelagt af angrebene«, sagde talsmand for det Russiske Forsvarsministerium, Igor Konashenkov.

Titelfoto: Krydsermissiler, affyret fra russiske krigsskibe i det Kaspiske Hav mod Syrien, indledte den aktuelle offensiv mod terroristerne i Syrien.

Den tyske kansler Angela Merkel kommer med interessante bemærkninger om flygtningekrisen i et ARD-interview

8. oktober 2015 – Der var nogle interessante aspekter i det, den tyske kansler Angela Merkel sagde i sit timelange interview med Anne Will på ARD-Tv i går aftes i bedste sendetid: Det er nytteløst at forsøge at afskærme Europa mod flygtninge; vi kan ikke bygge en mur rundt om hele Europa – Ungarn, med sine pigtrådshegn, har set, at flygtningene blot tager alternative ruter. Flygtningene kommer under alle omstændigheder, og mange af dem har behov for beskyttelse og lægehjælp, og Merkel ønsker ikke at deltage i en konkurrence om, hvem, der er mest uvenlig over for flygtningene, for at score applaus.

Indrømmet, flygtningestrømmen er en stor udfordring for Tyskland, den største siden genforeningen for 25 år siden, men

hun har fundet nogle allierede i EU, der ønsker at samarbejde om problemet, hvorimod andre hidtil har afvist samarbejde; hun arbejder på dette. Hun har også indledt en dialog med Tyrkiet, og yderligere skridt er under forberedelse for Libanon og Jordan, der, sammen med Tyrkiet, har det største antal syriske og irakiske flygtninge i lejre for fordrevne mennesker – mange flere pr. indbygger, end Tyskland har.

Merkel gentog flere gange, at hun er optimistisk, at Tyskland kan håndtere det, sammen med partnere både inden for og uden for Europa, og at, når dette spørgsmål først er løst, tyskerne kan være stolte over at have mestret denne udfordring. Bortset fra direkte hjælp til de flygtninge, der er ankommet til Tyskland og Europa, må man gøre en større indsats for at bringe krigen i Syrien til en afslutning, og for at øge hjælpen på stedet i Tyrkiet, Libanon og Jordan. Alt for længe, indrømmede Merkel, tænkte hun også, at Syrien og Irak lå langt væk, og at nogen andre burde tage sig af situationen der. Tyskland og Europa må gøre mere der, for nu er kriserne kommet til Europa.

<https://www.youtube.com/watch?v=-XzeB60l1LA>

**Amerikansk-russisk krise
synes at være den alvorligste**

hidtil, siger bekymret, højtplaceret russisk diplomat

7. oktober 2015 – I en tale til Det russisk-amerikanske Partnerskab i Stillehavsområdet (RAPP) 20. årlige møde, der blev afholdt i Yuzhno-Sakhalinsk, hovedstaden i Sakhalin Oblast i den fjernøstlige del af Rusland (øen Sakhalin[1]), opfordrede sekretær for den russiske side af den Amerikansk-Russiske Bilaterale Præsidentielle Kommission, Vladimir Vinokurov, til en tættere og mere aktiv interaktion mellem ikke-statslige kontakter i disse to lande. Idet han gav udtryk for bekymring over de forværrede relationer, der skyldes gennemtvungelsen af sanktioner mod Rusland over Ukraine-spørgsmålet, sagde Vinokurov, der er ambassadør i almindelighed (dvs., som ikke er tildelt et specifikt land, - red.) i Udenrigsministeriet: »Jeg har arbejdet med en orientering mod Amerika i mange år og været igennem flere kriser i de bilaterale relationer, men denne synes at være den hidtil alvorligste«, rapporterer TASS i dag.

Vinokurov udtrykte også håb om, at de ikke-statslige kontakter, som RAPP repræsenterer, vil blive bevaret som et vigtigt element. »Almindelig sund fornuft vinder i det lange løb, og landene kommer tilbage til normalt samarbejde. Det er derfor, ikke-statslige kontakter er meget vigtige. Russiske regioner, ligesom amerikanske delstater i det vestlige USA, ligger langt væk fra hovedstæderne og bør udvise større uafhængighed mht. gensidigt fordelagtigt samarbejde«, sagde han.

Det Russisk-Amerikanske Partnerskab i Stillehavsområdet er et bilateralt forum, der beskæftiger sig med privatsektoren og

regeringssektoren med det formål at identificere og adressere barrierer for forretning og handel mellem Østrusland og USA, iflg. Rådet for amerikansk-russiske Relationers webside. Det er også det ældste og eneste interregionale forum mellem Rusland og USA og blev oprettet for at udnytte fremvoksende økonomiske muligheder for at udvikle større samarbejde mellem Østrusland og Vest-USA. Partnerskabet forener privatsektorens interesser med regionale og føderale regeringer med et mål om at udvide handel og samarbejde. Rådet mødes en gang om året i Rusland og USA efter tur. RAPP bringer repræsentanter for 13 regioner i Østrusland og fem delstater på USA's Vestkyst sammen, iflg. TASS-rapporten. Det aktuelle møde finder sted over to dage, den 7.-8. oktober.

[1] I *EIR's* rapport om Verdenslandbroen, der netop er udgivet på kinesisk, er der planlagt en forbindelse til hovedlandet; [se kort i vores Nyhedsorientering Oktober](#)

Titelfoto: Isskulptur i byen Yuzhno-Sakhalinsk, til den traditionelle fejring af Nytåret. I baggrunden en statue af Lenin.

**Leder, 9. oktober 2015:
De sagde, det aldrig kunne
ske; men
LaRouche holdt skansen, og nu**

er det sket

»Russerne er her for at vinde krigen; dette ved alle.« Ali Hashem, chefnhedskorrespondent for Al Mayadeen News Network, skrev disse ord den 7. oktober i *Al-Monitor*, idet han citerede en af sine libanesiske kilder. Jo, det er absolut sandt, og det ved enhver, der har nogen bevidsthed om dette. Efter måneders planlægning er Putin gået ind i krigen for at vinde. Dette finder amerikanere endnu umuligt at tro på, for vores land har været i krig i de fleste år, siden Anden Verdenskrig – men ikke for at vinde. Aldrig for at vinde. Faktisk det stik modsatte – de krige, som Det britiske Imperium har kastet os ud i, som f.eks. via Barack Obama, har været evindelige krige, hvis formål var at skabe kaos, befolkningsreduktion og De forenede Staters ødelæggelse. Ingen sejrs-krige. Men ikke desto mindre, så gik Putin faktisk ind i krigen for at vinde; det er hans plan at vinde.

I dag er Dag 2 i en »storslået offensiv«, som den Syriske Hær udtrykker det, hvor russiske flystyrker for første gang direkte har leveret støtte til syriske tropper i kamp.

Og det drejer sig ikke engang blot om krigen som sådan. Hvad vigtigere er, så har denne alliance fuldstændig givet Syrien nyt liv.

Nej, intet er som før. Alt har ændret sig.

Det, der nu sker i Syrien, og i realiteten meget mere bredt, er nøjagtigt, hvad LaRouche sagde, måtte ske. Alle andre sagde, »Jeg er enig i, at det skal til, men det kan ikke ske«. LaRouche havde ret. Nu siger de, »Ja, Wall Street må lukkes ned – jeg er enig i, at det skal til – men det kan ikke ske«. Hvem vil, til slut, vise sig at have haft ret?

Det vil Lyndon LaRouche. Under et møde med medarbejdere anvendte han i store træk følgende vendinger.

Obamas flippen ud fortsætter med at spinde ud af kontrol; alt, hvad han gør, sprænges i stykker. Der er panik i Det Hvide Hus: man kan forvente selvpåførte skader og afstraffelser. Obama må bringes til fald! Luk Wall Street ned, og man lukker samtidig Obama ned.

Som helhed er USA's lederskab afskyeligt. Sammenlign det med den moralske stemning, der er vokset frem i Tyskland som svar på flygtningekrisen. Havde det ikke været for Putin, ville vi alle have været døde. Ved roden til problemet med USA finder vi det faktum, at det er et forbryderisk, råddent samfund. Men samtidig er der nogle amerikanere, såsom nogle af vore militære kommandoofficerer, der har en ophøjet ansvarsfølelse, som undertiden går langt ud over deres formelle ansvar. Som for eksempel, at gå imod Obama.

Kan man fortælle Obama sandheden? Nej. Merkel er mere lydør, men det ligger på falderebet, om hun kan bevare magten, eller om hun vil blive erstattet af kræfter, der er langt værre end selv finansminister Wolfgang Schäuble.

Problemet er, at det tyvende århundredes ideologi ikke virker. Det tyvende århundrede har erstattet moralitet med matematik.

Obamas indflydelse over Hillary Clinton er ved at kollapse, og hun er ved at forlade ham. Han bliver afvist af demokrater og andre; der er ingen, der forsvarer ham. Når vi siger til dem, at han må fjernes, så, i stedet for at sige »Nej«, som de gjorde før, siger de nu, at de er enige og spørger, hvordan det kan gøres.

Alt dette lå bare og ventede på at ske, frem til det øjeblik, hvor det hele blev udløst af Putins dristige handling. Det, Putin har gjort, er tydeligt – se blot på hans familiebaggrund i Anden Verdenskrig, med den måde, han ser tingene på. Dette er generelt atypisk for Europa. Han er en mand, der har en følelse af et moralsk formål og en mission, og som ikke kan afledes eller køres ud på et sidespor. Putin gør i Syrien det,

som LaRouche forventede, han ville gøre.

I mellemtiden er der, i den amerikanske, præsidentielle udvælgelsesproces, ingen enkelt kandidat, der træder frem som en person, der er klar til at gøre, hvad der er nødvendigt. Vi må have en proces, der involverer flere kandidater, der kan bidrage hertil. Vi må opbygge et forenet, præsidentielt team omkring en mission, snarere end omkring en bestemt person.

Kerry er i stand til at handle i modstrid med Obamas sindssyge politik, fordi han ved, at han har støtte til det, og at Obama er blevet vraget. Vi må nu bringe dette videre til næste trin.

Rusland advarer om, at Obama kan flippe ud og forsøge at starte nye krigsprovokationer via 'farvede revolutioner'

7. oktober 2015 – Rostislav Ishchenko, en ukrainsk, strategisk analytiker, der nu er i Moskva, skrev en advarsel i den russiske publikation *MIA Rossiya Segodnya*, om, at den russiske præsident Putins nylige diplomatiske gennembrud kunne drive Obama til at forsøge nye provokationer mod Rusland. Ishchenko nævnte tre nylige, diplomatiske kup udført af Putin: Hans tale til FN's Generalforsamling, hans flankemanøvre i Syrien og hans topmøder efter Normandiet-formatet, hvor han opnåede tysk og fransk støtte til Minsk-aftalerne.

Ishchenko skrev, at »hvis Minsk-aftalerne krænkes under betingelser, hvor Paris og Berlin har nægtet at skyde skylden på Rusland, så kan Kiev hurtigt besejres i det sydlige Ukraine; hvis våbenstilstanden er væk, genoptages krigen, men Kiev er i øjeblikket ikke i stand til at føre krig. Desuden står Kiev over for betalingsstandsning (statsbankerot), hvilket fører til yderligere, dyb forarmelse af befolkningen, såvel som også en manglende mulighed for at få yderligere kredit fra Vesten.«

Forfatteren fortsatte med at sætte fokus på fire brændpunkter, ud over det østlige Ukraine, som kunne detoneres af Obama imod Rusland, begyndende med situationerne i Moldova og Transnistrien, hvor der er en trussel om en Maidan-revolte, og hvor Sektor Højre truer med en blokade af forsyninger til de russiske fredsbevarende styrker i Transnistrien. »Det eneste, USA behøver gøre, er at udløse de moldoviske og ukrainske radikale elementer, og så vil der være en ny konfliktzone, der ikke dækkes af Minsk-aftalerne, og som Rusland ubønhørligt vil blive trukket ind i.« Ishchenko konkluderede, at »Moskva sandsynligvis ville arrangere en luftbro til Transnistrien, og dette ville samtidig sætte scenen for, at Ukraine forsøger at lukke sit luftrum, nedskyder russiske fly osv.«

I Kaukasus-regionen advarede Ishchenko om en genopblussen af Karabak-konflikten, indebyrden af hundreder af tjetjenske kæmpere i ISIS og muligheden af ustabilitet i Armenien, hvor der allerede er protester over elektricitet.

Centralasien er et andet brændpunkt, efter at Taliban har taget initiativ til at kontrollere områder af Afghanistan på grænsen mod Tadsjikistan, hvor Rusland har militære kontingenter. Der er lignende trusler imod Kasakhstan fra jihadistister, der passerer igennem Afghanistan ind i Centralasien.

Ishchenko nævnte også valgene den 11. oktober i Belarus, som kunne udgøre en udløsermekanisme for endnu et forsøg på at

gennemføre en 'farvet revolution', på trods af præsident Lukasjenkos tilsyneladende stærke position.

Artiklen sluttede med en advarsel: »Efter at Obama har opgjort Putins sejr på alle fronter i oktober, må vi således forvente et snarligt forsøg fra Obamas side på at genvinde det tabte land ... Jeg forventer en optrapning af IS' brutalitet i Syrien, aggressive handlinger fra Kiev-regimets side og aktivering af amerikanske agenter omkring alle følsomme punkter for Rusland i det postsovjetiske område.«

NYHEDSORIENTERING OKTOBER: Løsninger til flygtningekrisen og det truende finanskarak

Den voksende europæiske flygtningekrise havde fundet vej til statsminister Lars Løkke-Rasmussens åbningstale til Folketinget den 6. oktober, men ellers var den totalt forandrede internationale situation, der er afgørende for Danmarks fremtid, ikke på dagsordenen: Wall Street og verdens finansmarkeder er bankerot, og spekulanterne kræver en hjælpepakke, der er endnu større end i 2008, for at overleve.

En sådan hjælpepakke vil dræbe det, der er tilbage af realøkonomien og befolkningens levestandard i USA og mange andre steder. Derfor skal der omgående gennemføres en lang række økonomiske tiltag, begyndende med en genindførelse af en Glass/Steagall-bankopdeling og en ordnet afvikling af Wall Street og den globale finansspekulation.

Leder, 8. oktober 2015: Fyr omgående Obama!

Rusland har nu lanceret en dynamisk luft-, land- og vandoffensiv i Syrien, sammen med den Syriske Hær, og med opbakning fra Hezbollah og IRGC-styrker (Den iranske Revolutionshær). De primære mål er Islamisk Stat og Erobringshæren, der er en saudisk skabelse domineret af al-Qaeda (Nusra Front). I går mødtes præsident Putin med forsvarsminister Shoigu, og deres møde blev delvist vist i fjernsynet. Shoigu meddelte, at den Russiske Flåde havde sluttet sig til kampen mod ISIS, med fire, russiske flåde fartøjer i det Kaspiske Hav, der affyrede 26 krydsermissiler på en afstand af 900 mil mod ISIS-mål i det nordlige Syrien.

Irak har indikeret, at det vil bede Rusland om at påbegynde bombeoperationer imod ISIS inde på irakisk jord. Tyrkiet har, i modstrid med NATO's og Obamaregeringens højtravende snak, meddelt, at relationerne med Rusland er fine, og at man har etableret en militær kanal for at sikre, at der ikke opstår nogen hændelser mellem russiske og tyrkiske fly i området langs den syriske grænse. Fungerende premierminister Davutoglu sagde til reportere onsdag, at russisk-tyrkiske relationer er venskabelige og udviser godt naboskab, og at der ikke vil komme nogen tyrkisk-russisk konflikt ud af situationen i Syrien.

Obama er blevet grundigt udmanøvreret og trængt op i en krog af de russiske handlinger, der har udløst et betydningsfuldt

brud væk fra Obama af traditionelle amerikanske nøgleallierede i Europa og Mellemøsten. For at føje spot til skade, så kom fhv. udenrigsminister Hillary Clinton, under sin valgkampagne i Iowa, i onsdags med en udtalelse om, at hun var imod Trans-Pacific Partnership (TPP). Det betyder, at alle de tre, vigtigste, demokratiske præsidentkandidater har brudt med Obama over TPP.

Obama er blevet overgivet af alle sine »gamle venner«, med saudierne som eneste undtagelse.

Alt imens Obama fejrede TPP-aftalen i weekenden, så bliver det mere og mere sandsynligt, at det vil slå tilbage mod ham som en boomerang og kunne katalysere alle hans fjender til en enkelt styrke, der slår ham ned over TPP.

Lyndon LaRouche har understreget, at det er tydeligt, at Obama nu overgives af alle sine tidligere venner, inklusive Hillary Clinton. Han kan, og må, fjernes fra embedet, i dette øjeblik, hvor spørgsmålet om krig of fred ligger på vippen. Fra Rusland lyder der advarsler om, at Obama totalt kunne flippe ud over Putins diplomatiske successer i de seneste uger og kunne forsøge at starte nye krigsprovokationer med 'farvede revolutioner' imod Rusland. Disse provokationer kunne komme i det østlige Ukraine, i Moldova, i enklaven Transnistrien, eller i det armensk-aserbajdsjanske område omkring det Kaspiske Hav.

Obama sidder i kviksand op til navlen, men han er stadig en trussel, og intet mindre end hans fjernelse fra embedet vil fuldt ud løse krisen.

Timing er af afgørende betydning. Wall Street og London er irreversibelt bankerot, og en hvilken som helst udløser, kunne detonere hele systemets nedsmeltning. Glass-Steagall må vedtages, før denne nedsmeltning. Federal Reserve står magtesløs og hænger på en regnskabsopgørelse på 5,2 billioner dollars, takket være bailout (bankredning) via kvantitativ

lempelse og en nulrentepolitik, der yderligere har næret boblen.

Obamas fjernelse, gerne under det 25. forfatningstillæg, samtidig med vedtagelse af en lovgivning, der genindfører Glass-Steagall, repræsenterer den eneste, fornuftige mulighed. Putins flankoperationer i Syrien har skabt den nødvendige åbning for at bringe hele dette Obama-rod til fald. Gå ikke glip af denne historiske chance. Den kommer måske ikke igen.

Større Tv-kanaler og aviser i Tyskland angriber kansler Merkel for hendes humane indstilling til flygtninge

7. oktober 2015 – Sandsynligvis fremprovokeret af Tysklands førende masse-tabloids, *Bildzeitungs*, store, pro-Merkel standpunkt den 5. okt., fortsætter de øvrige, større medier for det meste med at angribe kansleren for hendes flygtningepolitik, med visse medier, der er blevet endnu mere ondskabsfulde: Det værste tilfælde er den vigtigste, nationale Tv-kanal ARD's rapport fra 5. okt. i bedste sendetid, der afbilder Merkel på et FotoShop-billede med et muslimsk kvindetørklæde, der dækker hovedet. De ansvarlige redaktører hævder, at de »blot gjorde det for at polarisere offentligheden«, men fakta er, at det anbringer dem på samme niveau som PEGIDA og dets hadepropaganda imod Merkel og de

arabiske og afrikanske flygtninge. Tilbage bliver, hvad konsekvenserne vil blive for ARD, der trods alt er et statsejet netværk, og som ikke har behandlet Merkel meget bedre end Putin med denne fotomontage. I øvrigt fortsætter den sorte propaganda mod Putin i selvsamme medier.

Den tyske, statsdrevne Tv-kanal ARD viste en fotomontage af Angela Merkel iført traditionelt, muslimsk kvindetørklæde.

Kansler Merkel holder på sin side fast i sin politik og har her til aften sagt til et møde i Strasbourg med Europæisk Folkeparti, gruppen i EU-parlamentet med de fleste af de konservative partier, at hun anser sig selv for at være kristen, men ikke ønsker at bygge barrierer mod andre religioner. Hun tilføjede, at det heller ikke vil være muligt at afskærme Europa fra resten af verden i Internet- og mobiltelefonalderen.

Titelbillede: Angela Merkels berømte 'Wir schaffen das'-meddelelse ('Det klarer vi', om flygtningestrømmen).

**Wall Street bankierer
diskuterer åbenlyst det
kommende krak:
»Systemet er ved at bryde**

sammen«

Samtidig med, at LaRouche-bevægelsen skifter til højeste gear for at lukke Wall Street ned og vende tilbage til Glass-Steagall, før krakket slår til, diskuterer bankierer på Wall Street og i City of London nu åbenlyst det kommende krak ... og er i stille panik over, hvordan de skal håndtere det.

Lederen i 3. oktober-udgaven af *The Economist*, medieflagskibet for City of Londons finansinteresser, advarer om, at »systemet er ved at bryde sammen« og kræver en massiv indsats for at understøtte boblen med nye bølger af såkaldt kvantitativ lempelse – nøjagtig, som Lyndon LaRouche har advaret om, at deres plan går ud på. Artiklen klynker imidlertid, at denne hyperinflationsskabende bailout-politik muligvis ikke vil virke, som den gjorde i 2008, fordi Den amerikanske Kongres måske i stedet vil gå ind for mere regulering af bankerne – selv om artiklen omhyggeligt undgår at nævne de frygtede ord, »Glass-Steagall«.

Et stort problem i dag, skriver *The Economist*,

»er manglen på en opbakning til det oversøiske dollarsystem, hvis det står over for en krise. I 2008-09 kom Federal Reserve modvilligt til hjælp og optrådte som den sidste lånemulighed ved at tilbyde dollarlikviditet til 1 billion til udenlandske banker og centralbanker. De summer, der vil være involveret i en fremtidig krise, ville være langt højere. Den oversøiske dollarverden er omtrent dobbelt så stor, som den var i 2007. I år 2020 kunne den være lige så stor som Amerikas bankindustri. Siden 2008-09 er Kongressen blevet forsigtig med Feds nødlån. I den næste krise kan Feds planer om at udstede udstrakte swaplinjer muligvis blive mødt med modstand fra lovgivning og Kongres.«

Artiklen i *The Economist* slutter:

»Der er ting, som Amerika kan gøre for at påtage sig mere

ansvar – f.eks. ved at etablere større nød-swaplinjer til flere centralbanker. En splittelse af systemet er mere sandsynlig, med andre lande, der vælger at isolere sig fra Feds beslutninger ved at indføre begrænsninger på finanstransaktioner. Dollaren har ingen ligemand. Men det system, som det forankrer, er ved at bryde sammen.«

På samme måde skrev magasinet *Forbes*' Antoine Gara den 2. okt. om faren for en ny nedsmeltning, og indrømmer som noget usædvanligt, at det underliggende problem er den gigantiske bunke af derivater, der yderligere er knyttet til utallige nominelle gældsbobler. Gara forsøger at lade, som om alt er i skønneste orden, og fremfører, at »Glencores opløsning ikke vil udvikle sig til det næste Lehman Brothers-tilfælde«. Han siger, at det skyldes, at Glencore ikke har den samme eksponering til derivater, som Lehman havde.

Men, indrømmer han,

»hvis Goldman Sachs, Morgan Stanley eller en anden, stor investeringsbank skulle blive kastet ud i de samme vanskeligheder, som Glencore nu befinder sig i, ville der være god grund til at være bekymret for en Lehman 2. Der er over 600 billioner dollar i udestående OTC-derivater (faktisk er der nok det dobbelte, -red.), et beløb, der er større end før krisen, og mange af disse kontrakter fortsætter med at handle bilateralt mellem banker og forbinder firmaer.

Gara slutter:

»For sådanne som JP Morgan, Bank of Amerika, Citigroup, Goldman Sachs og Morgan Stanley er disse ting fortsat et spørgsmål om liv og død. I sidste kvartal viste hvert selskab for billioner, hvis ikke et titals billioner af udestående OTC-derivatkontrakter. Ingen mængde af rejst, tilbageholdt kapital ville beskytte disse selskaber, hvis der kom en grim, Lehman-lignende bankerot.«

Leder, 7. oktober 2015: LaRouche mobiliserer for at lukke Wall Street ned, mens bankierer hylér, »Systemet bryder sammen«

Mens du læser denne rapport, er en stærk delegation af LaRouchePAC-aktivister fra New York City – garvede veteraner fra Lyndon LaRouches »Manhattan-projekt« – ankommet til Washington, D.C. for at lede dagens mobilisering og lobbyvirksomhed på Capitol Hill den 7. okt., for indtrængende at opfordre ansvarlige nøglepersoner blandt kongresmedlemmerne og senatorerne til omgående at tage skridt til at lukke Wall Street ned og gennemtvinge Glass-Steagall. Som det specificeres i LPAC's 7-punktserklæring, **»Til kongresmedlemmer, senatorer og andre medlemmer af USA's regering, til omgående handling«**:

»En akut nødtilstand eksisterer nu, der truer med at dræbe millioner af amerikanere, primært, og også borgere i andre lande,«

hvilket kræver handling nu, i denne uge.

Panikken blandt bankierer på Wall Street og i City of London er mærkbar, lige under overfladen. Lederen i 3. okt.-udgaven

af *The Economist*, medieflagskibet for City of Londons finansinteresser, advarer om, at »systemet er ved at bryde sammen« og kræver en massiv indsats for at understøtte boblen med nye bølger af kvantitativ lempelse – nøjagtig, som Lyndon LaRouche har advaret om, at deres plan går ud på. På samme måde klynker magasinet *Forbes*, at »der er for over 600 billioner dollar i udestående OTC-derivater (over-the-counter; 'over disken') på storbankernes regnskaber (selv om det virkelige tal sandsynligvis er det dobbelte), som kunne sprænge hele systemet i stykker, når et stormløb først tager fat.

»For sådanne som JP Morgan, Bank of Amerika, Citigroup, Goldman Sachs og Morgan Stanley er disse ting fortsat et spørgsmål om liv og død.«

Det britiske Imperium er også i panik, fordi deres bydreng Barack Obama er ved at synke, og det hurtigt, både internt i USA og internationalt. Virkningen af FN's Generalforsamling og den russiske præsidents dristige handlinger i Syrien ruller kloden rundt, og folk er ved at vågne op til den kendsgerning, at et ny, international orden er mulig. De har set på, mens Putin hængte Obama til tørre i Syrien, og ikke alene overlevede til at fortælle historien, men er i fin form, mens Obama smøler frustreret omkring. Ideen om, at

»vi måske ikke behøver at tolerere Obama mere; måske ikke længere behøver underkaste os Wall Street og se på, at vore nationer dør«,

er en voksende kraft over hele planeten.

Dette er et historisk øjeblik, der er svangert med potentiale, har Helga Zepp-LaRouche understreget. Det er et øjeblik, hvor vi ikke alene kan sænke Wall Street og genindføre Glass-Steagall, men også skifte radikalt over til en politik med Verdenslandbroen og global genopbygning. Det faktum, at ledende, akademiske lærde, folk fra tænketanke og andre i Kina

offentligt har støtte LaRouche-parrets Landbro-politik; at verdens andenstørste økonomi grundlæggende set har vedtaget denne politik, er af dramatisk, global betydning. Nu, hvor **den kinesiske udgave af EIR's bog, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«**, er blevet udgivet med så magtfuld opbakning, vil vi bringe dette budskab med tilbage til USA, med et stort oplag af Specialrapporten til en pris, der muliggør bred cirkulation i hele landet.

Lyndon LaRouche erklærede, hvad der står på spil her, den 5. okt. i sin ugentlige webcast med LPAC's Komite for Politisk Strategi:

»Vi kan ikke længere tolerere de risici, der er involveret med en fornyelse af Wall Streets betingelser. Vi må derfor, af denne grund, lukke Wall Street ned for at beskytte USA's befolkning ... Vi må handle forebyggende. Det, vi har gjort, og det, som jeg har presset på for, er at få en omgående beslutning fra relevante medlemmer af Kongressen om at afholde et møde og håndtere situationen som sådan. Denne situation påbyder at lukke Wall Street, uden at de får en indsats for en bailout (bankredning). For, at give endnu en mulighed for en bailout til Wall Street ville næsten med sikkerhed garantere en stor katastrofe for befolkningen i USA.«

»Vi må derfor beskytte befolkningen. Vi må annullere Wall Street. Og vi må fortsætte fremefter med at omstrukturere organiseringen af vores beskæftigelse med den hensigt at rent faktisk få produktive processer sat i gang, grundlæggende set, et krav, der er mere presserende end det, Franklin Roosevelt gjorde. Men det, som Franklin Roosevelt udstod, og måtte konfrontere og håndtere, er ubetydeligt, sammenlignet med de vilkår, der hersker i USA netop nu.«

Supplerende dokumentation:

Wall Street bankierer diskuterer åbenlyst det kommende krak:

»Systemet er ved at bryde sammen«

Samtidig med, at LaRouche-bevægelsen skifter til højeste gear for at lukke Wall Street ned og vende tilbage til Glass-Steagall, før krakket slår til, diskuterer bankierer på Wall Street og i City of London nu åbenlyst det kommende krak ... og er i stille panik over, hvordan de skal håndtere det.

Lederen i 3. oktober-udgaven af *The Economist*, medieflagskibet for City of Londons finansinteresser, advarer om, at »systemet er ved at bryde sammen« og kræver en massiv indsats for at understøtte boblen med nye bølger af såkaldt kvantitativ lempelse – nøjagtig, som Lyndon LaRouche har advaret om, at deres plan går ud på. Artiklen klynker imidlertid, at denne hyperinflationsskabende bailout-politik muligvis ikke vil virke, som den gjorde i 2008, fordi Den amerikanske Kongres måske i stedet vil gå ind for mere regulering af bankerne – selv om artiklen omhyggeligt undgår at nævne de frygtede ord, »Glass-Steagall«.

Et stort problem i dag, skriver *The Economist*,

»er manglen på en opbakning til det oversøiske dollarsystem, hvis det står over for en krise. I 2008-09 kom Federal Reserve modvilligt til hjælp og optrådte som den sidste lånemulighed ved at tilbyde dollarlikviditet til 1 billion til udenlandske banker og centralbanker. De summer, der vil være involveret i en fremtidig krise, ville være langt højere. Den oversøiske dollarverden er omtrent dobbelt så stor, som den var i 2007. I år 2020 kunne den være lige så stor som Amerikas bankindustri. Siden 2008-09 er Kongressen blevet forsigtig med Feds nødlån.

I den næste krise kan Feds planer om at udstede udstrakte swaplinjer muligvis blive mødt med modstand fra lovgivning og Kongres.«

Artiklen i *The Economist* slutter:

»Der er ting, som Amerika kan gøre for at påtage sig mere ansvar – f.eks. ved at etablere større nød-swaplinjer til flere centralbanker. En splittelse af systemet er mere sandsynlig, med andre lande, der vælger at isolere sig fra Feds beslutninger ved at indføre begrænsninger på finanstransaktioner. Dollaren har ingen ligemand. Men det system, som det forankrer, er ved at bryde sammen.«

På samme måde skrev magasinet *Forbes'* Antoine Gara den 2. okt. om faren for en ny nedsmeltning, og indrømmer som noget usædvanligt, at det underliggende problem er den gigantiske bunke af derivater, der yderligere er knyttet til utallige nominelle gældsbobler. Gara forsøger at lade, som om alt er i skønneste orden, og fremfører, at »Glencores opløsning ikke vil udvikle sig til det næste Lehman Brothers-tilfælde«. Han siger, at det skyldes, at Glencore ikke har den samme eksponering til derivater, som Lehman havde.

Men, indrømmer han,

»hvis Goldman Sachs, Morgan Stanley eller en anden, stor investeringsbank skulle blive kastet ud i de samme vanskeligheder, som Glencore nu befinder sig i, ville der være god grund til at være bekymret for en Lehman 2. Der er over 600 billioner dollar i udestående OTC-derivater (faktisk er der nok det dobbelte, -red.), et beløb, der er større end før krisen, og mange af disse kontrakter fortsætter med at handle bilateralt mellem banker og forbinder firmaer.

Gara slutter:

»For sådanne som JP Morgan, Bank of Amerika, Citigroup, Goldman Sachs og Morgan Stanley er disse ting fortsat et

spørgsmål om liv og død. I sidste kvartal viste hvert selskab for billioner, hvis ikke et titals billioner af udestående OTC-derivatkontrakter. Ingen mængde af rejst, tilbageholdt kapital ville beskytte disse selskaber, hvis der kom en grim, Lehman-lignende bankerot.»

Schiller Instituttets stifter, Helga Zepp-LaRouche, præsenterer EIR's rapport "Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen" på symposium i Beijing

Ideen om Den nye Silkevej peger på skabelsen af et nyt paradigme for menneskeheden, sagde Zepp-LaRouche til sit publikum, og på, at man går bort fra »geopolitik« som en ideologi, der i løbet af det seneste århundrede har forårsaget to verdenskrige, og i stedet erstatter det med ideen om menneskehedens fælles interesser, der reflekteres i Xi Jinpings »Win-win-politik«.

Alt imens »Ét bælte, én vej« er blevet den gængse term for det kinesiske projekt, så lagde fr. LaRouche vægt på betydningen af præcedensen med Silkevejen. »Vi bør bevare termen Den nye Silkevej«, sagde hun, »da den er et klart udtryk for denne

*kulturelle vision om samarbejde, som den antikke Silkevej
manifesterede.»*

GDE Error: Requested URL is invalid